

MONAH PIMEN VLAD

STĂNTUL MUNTE ATHOS
— — — — —
GRĂDINA MAICII DOMNULUI

Editura Evangelismos
București, 2016

«Întru smerenia noastră ne-a pomenit pe noi Domnul»

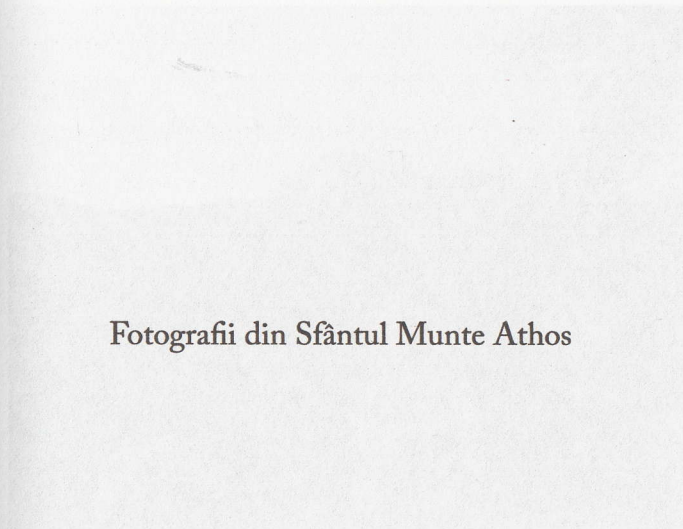
CUPRINS

Cuvânt-înainte	5
Mănăstirea Marea Lavră	13
Mănăstirea Vatopedu	28
Mănăstirea Iviru	46
Mănăstirea Hilandaru	59
Mănăstirea Dionisiu	70
Mănăstirea Cutlumuş	79
Mănăstirea Pantocrator	82
Mănăstirea Xeropotamu	100
Mănăstirea Zografu	104
Mănăstirea Dohiaru	116
Mănăstirea Caracalu	125
Mănăstirea Filoteu	128
Mănăstirea Simonopetra	136
Mănăstirea Sfântul Pavel	140
Mănăstirea Stavronichita	158
Mănăstirea Xenofont	162
Mănăstirea Grigoriu	167
Mănăstirea Esfigmenu	173

Mănăstirea Sfântul Pantelimon (Russikon)	180
Mănăstirea Constamonitu	188
Locașuri românești la Sfântul Munte Athos	194
Schitul Prodromu	194
Schitul Lacu	205
Alte locașuri românești	213

Fotografii din Sfântul Munte Athos

Cutlumuș, Pantocrator, Xeropotamu, Zografu, Dohiaru, Caracalu, Filoteu, Simonopetra, Sfântul Pavel, Stavronichita, Xenofont, Grigoriu, Esfigmenu, Sfântul Pantelimon (Russikon) și Constamonitu.

Monah Pimen Vlad

Mănăstirea Marea Lavră

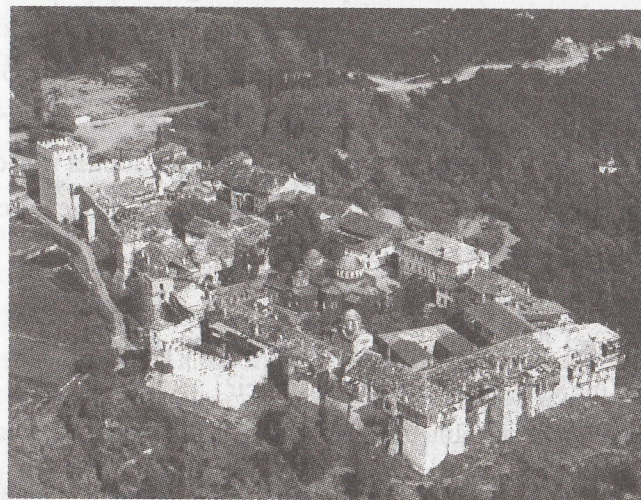
Această mănăstire a fost înființată în anul 963 de Sfântul Atanasie Athonitul. Rămas orfan de mic, Sfântul Atanasie a fost luat în grijă de o călugăriță, care l-a crescut în frica de Dumnezeu, urmându-i ei în post și în privegheri. Mai târziu, a ajuns la palatul împărațesc dar, nefăcându-i plăcere traiul îmbelșugat de la palat și urând slava lumii, s-a retras la Mănăstirea Chimenului, intrând sub ascultarea cuviosului Mihail, numit Malein. Mai târziu, starețul i-a dat voie să locuiască într-o chilie retrasă, pentru a se putea ruga în mai multă liniște. Voievodul Răsăritului, Nichifor Foca, nepotul cuviosului Mihail, întorcându-se de la război, a trecut pe la mănăstirea lui, iar cuviosul l-a dus la Sfântul Atanasie, pentru a se folosi de cuvintele lui cele pline de har. Nichifor a prins mare dragoste de Sfântul Atanasie și l-a prețuit mult.

Fiind aproape de sfârșitul vieții, cuviosul Mihail se gândea să-l lase egumen pe Sfântul Atanasie, care, înștiințându-se de aceasta și fugind de greutatea egumeniei, a plecat pe ascuns în Muntele Athonului.

După ce a pustnicit o vreme, a intrat sub ascultare la un bătrân, schimbându-și numele în Varnava, ca să nu fie cunoscut, știind că Voievodul Nichifor îl va căuta. Aici, s-a arătat pe sine că nu știe carte și că este cu totul nepriecut, neștiind altă meserie decât pescuitul. Făcându-se cercetare pentru el de Voievodul Nichifor și adunându-se toți monahii la Kareia, voiau să vadă de este cel pe care îl căutau. Văzând că el corespunde la înfățișare, după cum fusese descris, l-au pus să citească cuvânt, dar el se împotriva zicând că nu știe carte. Fiind legat cu certare și nemaiputând să se tănuiască, a început să citească precum știa. Mai târziu, Voievodul Nichifor i-a dat mult aur cuvi-osului Atanasie, rugându-l să zidească o mănăstire în care va veni și el să se călugărească, dar nu a reușit să-și împlinească făgăduința, căci după moartea împăratului Roman a fost ales împărat peste greci.

Fericitul Atanasie, urmând îndemnul Voievodului, a zidit o biserică frumoasă în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și chilii, făcându-se povățuitor al fraților ce se adunaseră acolo. Lucrul acesta a fost bineplăcut lui Dumnezeu și Preasfintei Maicii Sale, care s-a arătat unui călugăr cu numele Matei.

Acesta, având ochii inimii curați și luminați, și stând cu luare-aminte la cântarea de dimineață, a văzut intrând în biserică pe Preasfânta Fecioară cea prealuminață, cu doi îngeri preaminunați; un înger mergea înaintea ei cu o lumânare, iar altul în urmă; Preasfânta Fecioară umbla printre frați și le împărțea lucruri. Astfel, fraților care stăteau în strane și cântau le-a dat câte un galben, celor ce stăteau prin alte locuri în biserică le-a dat câte doisprezece bani, iar celor ce stăteau în pridvor, câte șase bani. Matei a văzut

acestea și singur s-a învrednicit a lua șase bani din preacuratele ei mâini.

Într-un timp, înmulțindu-se numărul fraților, s-au terminat toate alimentele și nu mai aveau cu ce se hrăni. Sfântul Atanasie, fiind foarte mâhnit, și-a luat toiagul și a pornit pe cărare spre Kareia, voind să anunțe conducerea Sfântului Munte că nu mai poate să asigure hrană fraților. După două ore de mers s-a așezat pe o piatră să se odihnească. Când s-a ridicat să plece mai departe, vede o femeie venind în întâmpinarea lui. Cum a văzut-o, a privit-o uimit, întrebându-se ce caută aici, în aceste locuri unde nu intră niciodată femeii. Fiind în starea aceasta, femeia necunoscută l-a întrebat cu blândețe:

– Unde mergi, bătrânule?

Sfântul Atanasie, privind-o cu atenție, i-a răspuns:

– Cine ești tu și cum ai venit aici?

– Eu sunt stăpâna acestor locuri și îți știu mâhnirea ta, putând să te ajut, dar mai întâi vreau să știu încotro ai plecat.

Atunci, Sfântul Atanasie i-a spus greutățile și necazurile sale.

– Și tu atâta n-ai putut suferi? a adăugat necunoscuta. Și pentru fărâma de pâine, tu ți-ai părăsit mănăstirea, care trebuie să devină preaslăvită? Oare după duhul călugăriei este fapta ta? Unde îți este credința? Întoarce-te, i-a zis ea, și eu te voi ajuta. Toate ți le voi dărui cu îndestulare și se va preaslăvi mai mult decât celelalte mănăstiri.

– Cine ești tu? a întrebat-o din nou sfântul.

– Aceea în al cărui nume ai sfințit locașul tău, căreia ai încredințat soarta și mântuirea ta. Eu sunt Maica Domnului tău.

Sfântul Atanasie, fiind neîncrezător, i-a zis:

– Și cum pot să cunosc că ești cu adevărat cea care spui?

– Vezi această piatră? l-a întrebat necunoscuta. Lovește în ea și te vei încredința.

Lovind după cum i-a spus, piatra s-a despicat în semnul crucii și a izvorât un izvor îmbelșugat de aghiasmă, care curge până astăzi. Văzând minunea, Sfântul Atanasie i s-a închinat, iar Maica Domnului i-a spus:

– Întoarce-te în mănăstirea ta și de acum să nu mai pui econom, căci eu voi fi econoama mănăstirii și mă voi îngriji de toate.

Și zicând acestea s-a făcut nevăzută, iar Sfântul Atanasie i-a mulțumit și s-a întors în mănăstire, unde a găsit magazinele pline de alimente și vasele pline cu untdelemn.

După adormirea Sfântului Atanasie, Maica Domnului s-a arătat unuia din stareți și i-a zis:

– De acum să nu mă mai prăznuiți pe mine, că eu sunt slăvită de toată lumea, ci să-l prăznuiți pe Sfântul Atanasie, care s-a ostenit și a făcut mănăstirea.

De atunci s-a schimbat hramul Bunei Vestiri, cu ziua de prăznuire a Sfântului Atanasie, ctitorul mănăstirii. La prăznuire, se adună majoritatea călugărilor din Athos, făcându-se priveghere de toată noaptea.

În această mănăstire s-a nevoit și marele cântăreț, Sfântul Ioan Cucuzel, care a trăit o perioadă la curțile împărătești, unde era foarte iubit de împărat pentru glasul